

med skab jeg anbefale navnlig det subsidicere Forslag, idet jeg tager det principale tilbage, hvis Ministeren tiltræder det subsidicere.

C. B. Nyholm: Ved det principale Forslag under Nr. 13 a skal jeg ikke opholde mig, da det Ord til Landet stemmer med det Forslag, der blev forfattet ved Sagens forrige Behandling. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 13 b, skal jeg ikke følge det erede Medlem i hans økonomiske Betragtninger, men blot henstille til det erede Thing's Overveielse, om det ikke og for sig skal findes aldeles naturligt, at der naar Kreditorerne ved deres egen frivillige Beslutning have lagt Voets Behandling i Skifterettens Haand, ogsaa gives det, hvem Ansvarer paa hvi en saadan Myndighed, som Lovforslaget giver ham. Det er en saa naturlig Ret, at det forekommer mig, der ikke ret vel kan reises Tvivl om det Berettigede deri. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Thinget at stemme saavel imod det principale som imod det subsidicere Forslag.

Formanden: Det af mig for omtalte Endringsforslag til den under Forhandling værende Sag vil nu være omdelt. Da Forslaget, som sagt, er igaaft ubetydeligt og rent formelt, og da jeg ved Mødets Behyndelse har omtalt dets Indhold, tager jeg ikke i Betænkning at anbefale Thinget at give sit Samtykke til dets Foretagelse. (Saa fremt Ingen ytrer sig derimod, vil jeg betragte dette Samtykke som givet uden Afstemning.) (Ophold). Det er saaledes givet.

Det omtalte Endringsforslag lyder saaledes: **Afsvalget:**

Naar Forslaget Nr. 1 vedtages, forandres Komertallene i Art. II. over §§ 31 og 36 til A. og B.

J. M. Hansen: Det er ogsaa angaaende Forslagene under Nr. 13 a og b, jeg ønsker at sige et Par Ord. Ved Sagens 2den Behandling havde jeg udbedt mig, at det for at udtale mig om dette Punkt, men ved Vedtagelsen af Afslutning blev jeg da for-

hindret, fra at udtale mig derom, og det Forslag, som da forelaa, blev forfattet. Da det nu imidlertid atter er stillet, og da navnlig Forslaget under Nr. 13 a endnu ikke er taget tilbage, men Tilbagetagelsen kun er stillet i Udsigt, af dem erede Forslagsstiller, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det efter min Mening, har sine meget store Betæneligheder at vedtage dette Forslag. Det erede Thing veed, at det, efterhaanden som de juridiske Embedsmænd komme paa fast Løn, ved Lov skal bestemmes, hvilket Kontorholdsvederlag der skal indrømmes de vedkommende Embedsmænd. Da jeg lige siden Loven om fast Løn for juridiske Embedsmænd indkom, har været Medlem af det Udvalg, der har behandlet disse Sager, har jeg en vis Erfaring om, hvorledes disse Spørgsmaal stille sig. Vi have hidtil regnet 400 Rd. som Vederlag for en Fuldmægtig, naar vi skal bestemme, hvilket Vederlag det er det. Gele skal gives. Der er omtrent 150 af disse Embeder her i Landet, og da man naar gaa ud fra, at ethvert af disse Embeder har en Fuldmægtig, medens flere af dem have hvert to Fuldmægtige, kan man vistnok regne, at der naar saamlige disse Embedsmænd ere komne paa fast Løn, vil være det Par Hundrede Fuldmægtige, for hvilke der vil være at yde de vedkommende Embedsmænd Vederlag. For Tidens ere omtrent $\frac{2}{3}$ af saamlige disse Embeder gaaede over til at lønnes med fast Løn, men hvert Aar kommer der flere til, saaledes at jeg antager, det Tidspunkt snart vil indtræde, da de alle ere gaaede over til at lønnes med fast Løn, og jeg vil saaledes regne et Par Hundrede Fuldmægtige a 400 Rd. aarlig. Da en Fuldmægtig i Embedsmændens Fraværelse eller andet Tilfald skal udføre Forretningerne, maa det være en Mænd, der har juridiske Kundskaber, og der som saadan anerkendes af Ministeriet, og Enhver vil derfor indse, at en Løn for ham af 400 Rd. ingenlunde vilde være tilstrækkelig, naar der ikke var Tale om, at han fra anden Side kunde have yderligere Indtægter. Blandt disse ere ogsaa de, hvorom her er Tale, og derfor man vil forhindre disse Fuldmægtige fra at kunne have en Bifortjeneste herved, forudset jeg altsaa at man